

21 Σεπτεμβρίου 2014

Το διαβατήριο των δοκιμασιών

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης.

Για να πάη κανείς στον γλυκό Παράδεισο, πρέπει να φάη πολλά πικρά εδώ, να έχη το διαβατήριο των δοκιμασιών στο χέρι.

Οι σταυροί των δοκιμασιών

Ο Καλός Θεός οικονομάει για τον κάθε άνθρωπο έναν σταυρό ανάλογο με την αντοχή του, όχι για να βασανιστή, αλλά για να ανεβή από τον σταυρό στον Ουρανό, γιατί στην ουσία ο σταυρός είναι σκάλα προς τον Ουρανό. Αν καταλάβουμε τι θησαυρό αποταμιεύουμε από τον πόνο των δοκιμασιών, δεν θα γογγύζουμε, αλλάθά δοξολογούμε τον Θεό σηκώνοντας το σταυρουδάκι που μας χάρισε, όποτε και σε τούτη την ζωή θα χαιρώμαστε, και στην άλλη θα έχουμε να λάβουμε και σύνταξη και «εφάπαξ». Ο Θεός μας έχει εξασφαλισμένα κτήματα εκεί στον Ουρανό. Όταν όμως ζητούμε να μας απαλλάξη από μια δοκιμασία, δίνει αυτά τα κτήματα σε άλλους και τα χάνουμε. Ενώ, αν κάνουμε υπομονή, θα μας δώση και τόκο.

Είναι μακάριος αυτός που βασανίζεται εδώ, γιατί, όσο πιο πολύ παιδεύεται σ' αυτήν την ζωή, τόσο περισσότερο βοηθιέται για την άλλη, επειδή εξοφλά

αμαρτίες. Οι σταυροί των δοκιμασιών είναι ανώτεροι από τα «τάλαντα», από τα χαρίσματα, που μας δίνει ο Θεός. Είναι μακάριος εκείνος που έχει όχι έναν σταυρό αλλά πέντε. Μια ταλαιπωρία ή ένας θάνατος μαρτυρικός είναι και καθαρός μισθός. Γι' αυτό σε κάθε δοκιμασία να λέμε:

«Σ' ευχαριστώ, Θεέ μου, γιατί αυτό χρειαζόταν για την σωτηρία μου».

Οι δοκιμασίες βοηθούν να συνέλθουν οι άνθρωποι

Πριν επιτρέψει ο Θεός να έρθει μία δοκιμασία, εργάστηκε με καλό τρόπο, αλλά δεν τον καταλάβαιναν, γι' αυτό μετά επέτρεψε την δοκιμασία. Βλέπετε, και όταν ένα παιδί είναι ανάποδο, στην αρχή ο πατέρας του το παίρνει με το καλό, του κάνει τα χατίρια, αλλά, όταν εκείνο δεν αλλάζει, τότε του φέρεται αυστηρά, για να διορθωθεί. Έτσι και ο Θεός μερικές φορές, όταν κάποιος δεν καταλαβαίνει με το καλό, του δίνει μία δοκιμασία, για να συνέλθει. Αν δεν υπήρχε λίγος πόνος, αρρώστιες κ.λπ., θα γίνονταν θηρία οι άνθρωποι• δεν θα πλησίαζαν καθόλου στον Θεό.

Η ζωή αυτή είναι ψεύτικη και σύντομη• λίγα είναι τα χρόνια της. Και ευτυχώς που είναι λίγα, γιατί

γρήγορα θα περάσουν οι πίκρες, οι οποίες θα θεραπεύσουν τις ψυχές μας σαν τα πικροφάρμακα. Βλέπεις, οι γιατροί, ενώ οι καημένοι οι άρρωστοι πονούν, τους δίνουν πικρό φάρμακο, γιατί με το πικρό θα γίνουν καλά, όχι με το γλυκό. Θέλω να πω ότι και η υγεία από το πικρό βγαίνει, και η σωτηρία της ψυχής από το πικρό βγαίνει.

Πηγή: Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι Δ': Οικογενειακή Ζωή, εκδ. Ι.Ησ. «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, σ. 191 κ.εξ

Αποδελτίωση: περιοδ. Παρέμβαση Εκκλησιαστική, τεύχ. 15ο, Απρίλιος-Ιούνιος 2011, έκδ. Ι.Αρχιεπισκοπής Κύπρου, σ. 94-95, Η αγάπη πάντα ελπίζει

Πηγή: agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr